

**FRAMKVÆMDARREGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) nr. 1337/2013**

2017/EES/31/30

frá 13. desember 2013

um reglur vegna beitingar reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1169/2011 að því er varðar tilgreiningu á upprunalandi eða upprunastað fyrir nýtt, kælt og fryst kjöt af svínnum, sauðfé, geitum og alifuglum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1169/2011 frá 25. október 2011 um miðlun upplýsinga um matvæli til neytenda, um breytingu á reglugerðum Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1924/2006 og (EB) nr. 1925/2006 og um niðurfellingu á tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 87/250/EBE, tilskipun ráðsins 90/496/EBE, tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 1999/10/EB, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/13/EB, tilskipunum framkvæmdastjórnarinnar 2002/67/EB og 2008/5/EB og reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 608/2004⁽¹⁾, einkum 8. mgr. 26. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í 2. mgr. 26. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1169/2011 er sett fram sú skylda að tilgreina upprunaland eða upprunastað á merkimiðum á kjöti sem fellur undir kóða úr sameinuðu nafnaskránni, sem eru tilgreindir í XI. viðauka við þá reglugerð, þ.e. nýtt, kælt og fryst kjöt af svínnum, sauðfé eða geitum og alifuglum.
- 2) Nauðsynlegt er að skapa jafnvægi á milli þarfar neytenda fyrir upplýsingar og viðbótarkostnaðar fyrir stjórnendur og landsyfirvöld sem hefur að lokum áhrif á endanlegt verð vörunnar. Í áhrifamati og rannsókn sem framkvæmdastjórnin lét gera voru kannaðir ýmsir valkostir til að tilgreina upprunaland eða upprunastað að því er varðar þau stig á lífsferli dýranna sem skipta mestu máli. Niðurstöðurnar sýna að neytendur gera fyrst og fremst kröfu um upplýsingar um staðinn þar sem dýrið var alið. Það að veita skyldubundnar upplýsingar um fæðingarstað dýrsins myndi jafnframt útheimta að koma yrði á nýjum rekjanleikakerfum á býlum með viðeigandi kostnaði sem af því leiðir en unnt er að láta slátrunarstað koma fram í merkingum með víðráðanlegum kostnaði og það veitir neytandanum mikilvægar upplýsingar. Að því er varðar landfræðilegt þrep eru vísbendingar um að tilgreining á aðildarríki eða þriðja landi yrðu mikilvægustu upplýsingarnar fyrir neytendur.
- 3) Í reglugerð (ESB) nr. 1169/2011 er hugtakið „upprunaland“ matvæla ákvarðað í samræmi við 23. til

26. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 2913/92⁽²⁾. Að því er varðar dýraafurðir á það hugtak við um landið þar sem afurðin er að öllu leyti fengin sem merkir, þegar um kjöt er að ræða, landið þar sem dýrið fæddist, var alið og slátrað. Ef nokkur lönd hafa komið að framleiðslu matvæla á hugtakið við um landið þar sem veruleg og efnahagslega réttlæt看leg vinnsla eða meðhöndlun afurðanna á sér síðast stað. Ef það er notað um aðstæður þar sem kjötið kemur af dýrum sem fæddust, voru alin og slátrað í mismunandi löndum myndi það þó ekki upplýsa neytendur nægilega vel um uppruna kjötsins. Við allar þessar aðstæður er því nauðsynlegt að setja tilgreiningu á merkimiðann um aðildarríkið eða þriðja landið, þar sem dýrið hefur verið alið á tímabili sem nemur verulegum hluta af venjulegu eldisferli hverrar tegundar, svo og um aðildarríkið eða þriðja landið þar sem því var slátrað. Orðið „uppruni“ ætti að vera frátekið fyrir kjöt af dýrum sem eru fædd, alin og slátrað í einu aðildarríki eða þriðja landi og eru þar af leiðandi fengin að öllu leyti þaðan.

- 4) Að því er varðar tilvik þegar dýrið hefur verið alið í nokkrum aðildarríkjum eða þriðju löndum og ekki er unnt að uppfylla kröfuna um eldistímabilið ætti að setja viðeigandi tilgreiningu um eldisstað til að þarfir neytenda séu betur uppfylltar og komist sé hjá því að hafa merkimiðann of flókinn.
- 5) Auk þess ætti að mæla fyrir um reglur um pakkningar sem innihalda bita af kjöti af sömu tegund eða mismunandi tegundum dýra sem eru alin eða slátrað í mismunandi aðildarríkjum eða þriðju löndum.
- 6) Þetta merkingarkerfi útheimtir reglur um rekjanleika á öllum stigum framleiðslu og dreifingar á kjötinu, frá slátrun að pökkun, til að tryggja tengsl á milli merka kjötsins og dýrsins eða dýrahópsins sem kjötið er af.
- 7) Kveða ætti á um sértekar reglur um kjöt sem er flutt inn frá þriðju löndum þar sem upplýsingar, sem krafist er vegna merkinga, eru ekki tiltækar.
- 8) Með hliðsjón af sérkennum í framleiðsluferli að því er varðar hakkað kjöt og afskurð ættu stjórnendur að hafa heimild til að nota einfaldað kerfi fyrir upplýsingar.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 335, 14.12.2013, bls. 19. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 83/2017 frá 5. maí 2017 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, biður birtingar.

(¹) Stjtið. ESB L 304, 22.11.2011, bls. 18.

(²) Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2913/92 frá 12. október 1992 um tollalög Bandalagsins (Stjtið. EB L 302, 19.10.1992, bls. 1).

- 9) Í ljósi viðskiptahagsmuna í tengslum við þær upplýsingar sem á að veita samkvæmt þessari reglugerð ættu stjórnendur matvælafyrirtækja að hafa möguleikann á að bæta öðrum þáttum, sem eiga við um uppruna kjötsins, við skyldubundnar upplýsingar á merkimiðanum.
- 10) Þar eð viðeigandi ákvæði reglugerðar (ESB) nr. 1169/2011 gilda frá 13. desember 2014 og í 47. gr. hennar er kveðið á um beitingu framkvæmdarreglna samkvæmt þeirri reglugerð frá og með 1. apríl á hverju almanaksári ætti þessi reglugerð að taka gildi 1. apríl 2015.
- 11) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferlið og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Efni og gildissvið

Í þessari reglugerð er mælt fyrir um reglur um tilgreiningu á upprunalandi eða upprunastað á merkimiðum á nýju, kældu og frystu kjöti af svínum, sauðfé eða geitum og alifuglum sem falla undir viðeigandi kóða sameinuðu nafnaskrárinnar sem eru tilgreindir í XI. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 1169/2011.

2. gr.

Skilgreiningar

1. Í þessari reglugerð gildir skilgreiningin á „stjórnandi matvælafyrirtækis“ í 3. lið 3. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 178/2002 ⁽¹⁾, skilgreiningin á „starfsstöð“ í c-lið 1. mgr. 2. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 852/2004 ⁽²⁾ sem og skilgreiningarnar fyrir „hakkað kjöt“, „sláturhús“ og „stykkjunarstöð“ sem mælt er fyrir um í liðum 1.13, 1.16 og 1.17, í þeirri röð, í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 853/2004 ⁽³⁾.

2. Jafnframt gilda eftirfarandi skilgreiningar:

- a) „afskurður“: litlir bitar af kjöti sem falla undir kóða úr sameinuðu nafnaskránni sem eru tilgreindir í XI. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 1169/2011, viðurkenndir sem hæfir

⁽¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 178/2002 frá 28. janúar 2002 um almennar meginreglur og kröfur samkvæmt lögum um matvæli, um stofnun Matvælaöryggisstofnunar Evrópu og um málsmeðferð vegna öryggis matvæla (Stjtt. EB L 31, 1.2.2002, bls. 1).

⁽²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 852/2004 frá 29. apríl 2004 um hollustuhætti sem varða matvæli (Stjtt. ESB L 139, 30.4.2004, bls. 1).

⁽³⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 853/2004 frá 29. apríl 2004 um sérstakar reglur um hollustuhætti sem varða matvæli úr dýraríkinu (Stjtt. ESB L 139, 30.4.2004, bls. 55).

til manneldis og eingöngu framleiddir við afskurð þegar skrokkar eru úrbeinaðir eða kjöt skorið,

- b) „lota“: kjöt, sem fellur undir kóða úr sameinuðu nafnaskránni sem eru tilgreindir í XI. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 1169/2011, af einni tegund, með eða án beina, einnig skorið eða hakkað, sem hefur verið skorið, hakkað eða pakkað við nánast sömu skilyrði.

3. gr.

Rekjanleiki

1. Stjórnendur matvælafyrirtækja skulu, á hverju stigi framleiðslu og dreifingar á kjötinu sem um getur í 1. gr., hafa yfir að ráða og nota auðkenningar- og skráningarkerfi.

2. Kerfið skal notað til að tryggja:

- a) tengslin milli kjöts og dýrs eða hóps dýra sem það er fengið úr; á stigi slátrunar er það sláturhúsið sem ber ábyrgð á þessum tengslum, og
- b) sendingu upplýsinga varðandi tilgreiningarnar, sem um getur í 5., 6. eða 7. gr., eins og við á, ásamt kjötinu, til stjórnenda á síðari stigum framleiðslu og dreifingar.

Hver stjórnandi matvælafyrirtækis skal bera ábyrgð á notkun auðkenningar- og skráningarkerfisins, eins og mælt er fyrir um í fyrstu undirgrein, á hverju stigi framleiðslu og dreifingar þar sem það er notað.

Stjórnandi matvælafyrirtækis, sem pakkar eða merkir kjötið í samræmi við 5., 6. eða 7. gr., skal tryggja samsvörun milli lotunúmers (e. *batch code*), sem auðkennir kjötið sem afhent er til neytenda eða stórelldhúsa, og viðkomandi lotu eða lota af kjöti sem pakkningin eða merkta lotan samanstendur af. Allar pakkningar með sama lotunúmer skulu svara til sömu tilgreininga í samræmi við 5., 6. eða 7. gr.

3. Kerfið, sem um getur í 1. mgr., skal einkum skrá sendingar á dýrum, skrokkum eða kjötstykkjum, eins og við á, til og frá starfsstöð stjórnanda matvælafyrirtækisins og tryggja samsvörun milli komu og brottfarar.

4. gr.

Hópur dýra

1. Stærð dýrahópsins, sem um getur í 3. gr., skal ákvörðuð með:

- a) fjölda skrokka sem eru stykkjaðir saman og mynda eina lotu fyrir viðkomandi stykkjunarstöð ef um er að ræða stykkjun skrokka,

b) fjölda skrokka þar sem kjötið af þeim myndar eina lotu fyrir viðkomandi stykkjunar- eða hökkunarstöð ef um er að ræða frekari skurð eða hökkun.

2. Stærð lotunnar skal ekki fara yfir framleiðslu einnar starfsstöðvar á einum degi.

3. Þegar loturnar eru settar saman, nema þegar 7. gr. er beitt, skal starfsstöðin, þar sem kjötið er stykkjað eða hakkað, tryggja að allir skrokkar í lotu séu af dýrum sem sama tilgreining á merkingum gildir um kjötið af í samræmi við 1. mgr. 5. gr. eða 2. mgr. 5. gr.

5. gr.

Merking kjöts

1. Merkimiðinn á kjötinu, sem um getur í 1. gr., sem ætlað er til afhendingar til lokaneytenda eða stórelldhúsa, skal innihalda eftirfarandi tilgreiningar:

a) aðildarríkið eða þriðja landið þar sem eldið fór fram, tilgreint sem „Alið í: (heiti aðildarríkis eða þriðja lands)“ í samræmi við eftirfarandi viðmiðanir:

i. að því er varðar svín:

- ef um er að ræða að dýrinu sé slátrað eldra en 6 mánaða: aðildarríkið eða þriðja landið þar sem síðasta eldistímabilið, a.m.k. 4 mánuðir, stóð yfir,
- ef um er að ræða að dýrinu sé slátrað yngra en 6 mánaða og lífþyngd þess er a.m.k. 80 kíló: aðildarríkið eða þriðja landið þar sem eldistímabilið, eftir að dýrið hafði náð 30 kílóa þyngd, stóð yfir,
- ef um er að ræða að dýrinu sé slátrað yngra en 6 mánaða og lífþyngd þess er undir 80 kílóum: aðildarríkið eða þriðja landið þar sem allt eldistímabilið stóð yfir,

ii. að því er varðar sauðfé og geitur: aðildarríkið eða þriðja landið þar sem síðasta eldistímabilið, a.m.k. 6 mánuðir, stóð yfir eða, ef um er að ræða að dýrinu sé slátrað yngra en 6 mánaða: aðildarríkið eða þriðja landið þar sem allt eldistímabilið stóð yfir,

iii. að því er varðar alifugla: aðildarríkið eða þriðja landið þar sem síðasta eldistímabilið, a.m.k. einn mánuður, stóð yfir eða, ef um er að ræða að dýrinu sé slátrað yngra en mánaðargömlu: aðildarríkið eða þriðja landið þar sem allt eldistímabilið, eftir að dýrið var sett í eldi, stóð yfir,

b) aðildarríkið eða þriðja landið þar sem slátrunin fór fram, tilgreint sem „Slátrað í: (heiti aðildarríkis eða þriðja lands)“ og

c) lotunúmer sem auðkennir kjötið sem afhent er til neytenda eða stórelldhúsa.

Ef eldistímabilið, sem um getur í a-lið, næst ekki í neinu aðildarríkjanna eða þriðju landanna þar sem dýrið var alið komi „Alið í: nokkrum aðildarríkjum ESB“ eða, ef kjötið eða dýrin voru flutt inn til Sambandsins, „Alið í: nokkrum löndum utan ESB“ eða „Alið í: nokkrum ESB-löndum og löndum utan ESB“ í stað tilgreiningarinnar sem um getur í a-lið.

Ef eldistímabilið, sem um getur í a-lið, næst ekki í neinu aðildarríkjanna eða þriðju landanna þar sem dýrið var alið er þó heimilt, í stað tilgreiningarinnar sem um getur í a-lið, að setja „Alið í (skrá yfir aðildarríki eða þriðju lönd þar sem dýrið var alið)“ ef stjórnandi matvælafyrirtækisins sýnir lögbæra yfirvaldinu fram á það á fullnægjandi hátt að dýrið var alið í þessum aðildarríkjum eða þriðju löndum.

2. Í stað tilgreininganna, sem um getur í a- og b-lið 1. mgr., er heimilt að setja tilgreininguna „Uppruni: (heiti aðildarríkis eða þriðja lands)“ ef stjórnandi matvælafyrirtækisins sýnir lögbæra yfirvaldinu fram á það á fullnægjandi hátt að kjötið, sem um getur í 1. gr., sé af dýrum sem voru fædd, alin og slátrað í einu aðildarríki eða þriðja landi.

3. Ef nokkur stykki af kjöti af sömu tegund eða mismunandi tegundum svara til mismunandi tilgreininga á merkimiðum í samræmi við 1. og 2. mgr. og eru afgreidd í sömu pakkningu til neytenda eða stórelldhúss, skal koma fram á merkimiðanum:

a) skrá yfir viðkomandi aðildarríki eða þriðju lönd í samræmi við 1. eða 2. mgr. fyrir hverja tegund,

b) lotunúmer sem auðkennir kjötið sem afhent er til neytenda eða stórelldhúsa.

6. gr.

Undanþágur fyrir kjöt frá þriðju löndum

Þrátt fyrir a-lið 1. mgr. 5. gr. skal merkimiði á kjöti, sem um getur í 1. gr., sem er flutt inn til setningar á markað Sambandsins og sem upplýsingarnar, sem kveðið er á um í a-lið 1. mgr. 5. gr., liggja ekki fyrir um, innihalda tilgreininguna „Alið: utan ESB“ og „Slátrað í: (heiti þriðja lands þar sem dýrinu var slátrað)“.

7. gr.

Undanþágur fyrir hakkað kjöt og afskurð

Þrátt fyrir 5. gr. (a- og b-liður 1. mgr.), 5. gr. (2. mgr.) og 6. gr., að því er varðar hakkað kjöt og afskurð, er heimilt að nota eftirfarandi tilgreiningar:

a) „Uppruni: ESB“ ef hakkað kjöt eða afskurður er eingöngu framleiddur úr kjöti af dýrum sem eru fædd, alin og slátrað í mismunandi aðildarríkjum,

- b) „Alið og slátrað í: ESB“ ef hakkað kjöt eða afskurður er eingöngu framleiddur úr kjöti af dýrum sem eru alin og slátrað í mismunandi aðildarríkjum,
- c) „Alið og slátrað: utan ESB“ ef hakkað kjöt eða afskurður er eingöngu framleiddur úr kjöti sem er flutt inn til Sambandsins,
- d) „Alið: utan ESB“ og „Slátrað í: ESB“ ef hakkað kjöt eða afskurður er eingöngu framleiddur úr kjöti af dýrum sem eru flutt inn til Sambandsins sem dýr til slátrunar og slátrað í einu aðildarríki eða mismunandi aðildarríkjum,
- e) „Alið og slátrað í: ESB og utan ESB“ ef hakkað kjöt eða afskurður er framleiddur úr:
- i. kjöti af dýrum sem eru alin og slátrað í einu aðildarríki eða mismunandi aðildarríkjum og úr kjöti sem er flutt inn til Sambandsins, eða
 - ii. kjöti af dýrum sem eru flutt inn til Sambandsins og slátrað í einu aðildarríki eða mismunandi aðildarríkjum.

8. gr.

Valfrjálsar viðbótarupplýsingar á merkimiðanum

Stjórnendur matvælafyrirtækja geta bætt viðbótarupplýsingum, sem varða uppruna kjötsins, við tilgreiningarnar sem um getur í 5., 6. eða 7. gr.

Viðbótarupplýsingarnar, sem um getur í 1. mgr., skulu ekki vera í mótsögn við tilgreiningarnar sem um getur í 5., 6. eða 7. gr. og skulu vera í samræmi við reglurnar í V. kafla reglugerðar (ESB) nr. 1169/2011.

9. gr.

Gildistaka og beiting

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún gildir frá og með 1. apríl 2015. Hún gildir ekki um kjöt, sem hefur verið sett á markað Sambandsins á löglegan hátt fyrir 1. apríl 2015, meðan birgðir endast.

Hún er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 13. desember 2013.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

José Manuel BARROSO

forseti.